

Virgili Pardo va començar a treballar com a empleat a una gestoria a l'edat de 27 o 28 anys. Era una oficina que havia fundat Enric Vilà, avi de M. Pilar Mestre, l'esposa d'en Virgili: **"Hi vaig treballar fins a principis dels vuitanta, quan em vaig decidir a fer un canvi important. Em vaig treure el títol de graduat social i el de gestor administratiu, i em vaig establir pel meu compte amb la col·laboració de la meva esposa."** I és des d'aleshores que la gestoria no ha fet més que créixer, sobretot amb l'ajuda de la filla gran, la Carmina, que porta molts anys treballant-hi, i del petit, en Bruno, que tot just comença: **"Jo no fa ni un any que hi treballo regularment. Als estius sí que hi he estat gairebé sempre, fins que vaig acabar la carrera i m'hi vaig incorporar de manera definitiva."** Llicenciat en dret i actualment preparant un postgrau de gestor administratiu, en Bruno està engrescat amb el negoci familiar, de la mateixa manera que n'està la seva germana Carmina.

De fet, com que ella hi porta molts més anys treballant, coneix bé la feina i sap perfectament l'evolució que ha sofert la professió des que s'hi va incorporar: **"El canvi de mentalitat ha estat fort i molt important, perquè vam partir del desconeixement total del que era un impost. Ens trobàvem amb gent que deia que no volia pagar, com si pogués triar, i els havíem d'anar explicant que encara que no els agradés, ho havien de fer per no sortir fora de la legalitat."** De mica en mica s'han anat adonant que el gestor està de part seva: **"Saben que som bons professionals i que els explicarem com poden organitzar la seva vida econòmica i laboral perquè els sigui profitosa i no hagin de patir la ignorància que hi ha en aquest tema."** Ignorància, per altra part, força lògica: **"No tothom pot saber de tot, i és important tenir una persona que et pugui donar un cop de mà en aquestes qüestions."** No obstant això, la Carmina assegura que quan va començar a treballar veia un futur molt diferent per als gestors administratius: **"Al principi jo volia anar per altres camins professionals, però em vaig decidir per estudiar dret i assessoria fiscal. De totes maneres, sempre deia al meu pare que les gestories desapareixerien perquè l'Administració funcionaria i ja no caldria que hi hagués un intermediari entre aquesta i el contribuent. Pensava que amb l'arribada de la democràcia les coses serien molt diferents, que tot rutilaria, i després no ha estat exactament així."**

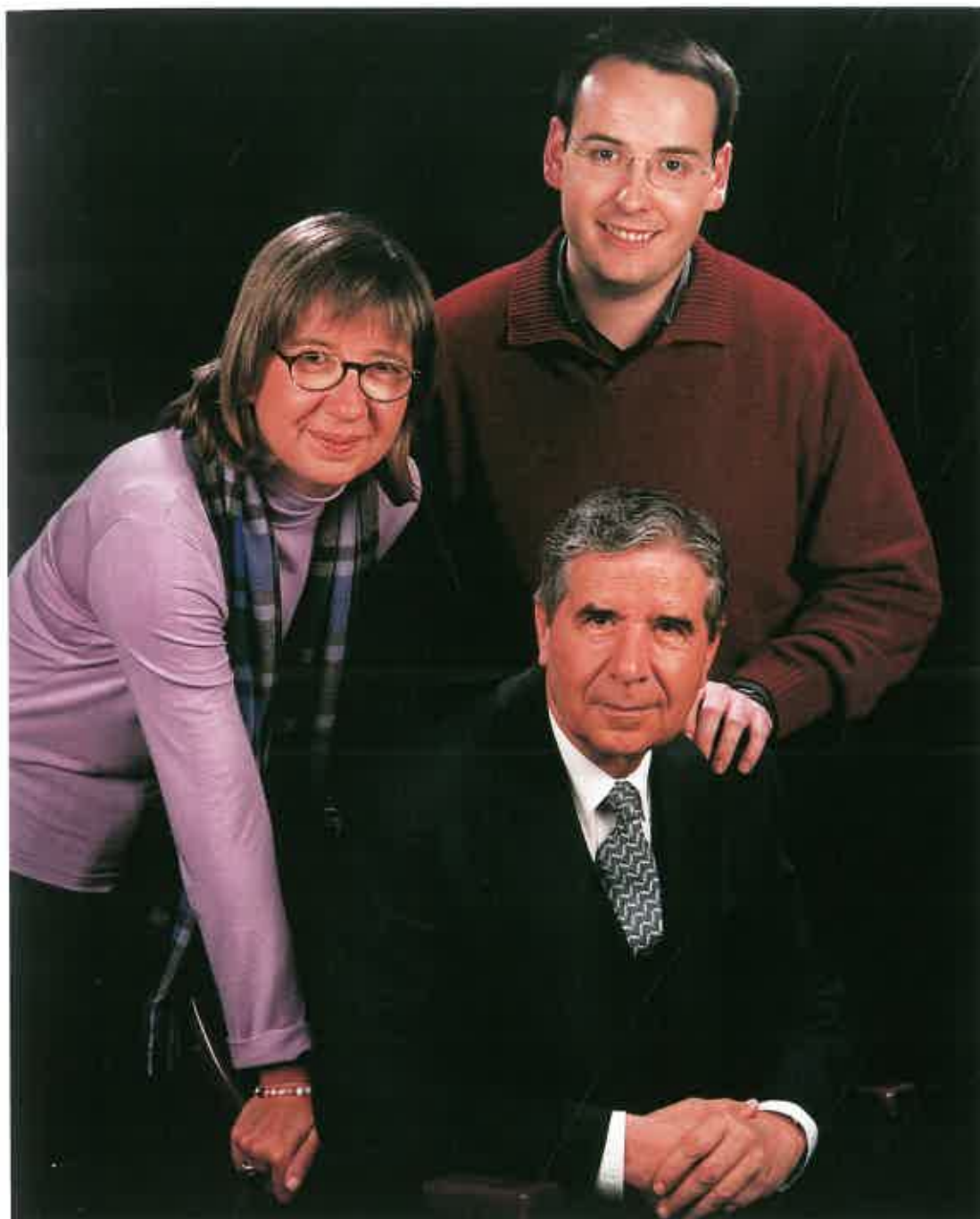
Virgili Pardo també ha viscut tots aquests canvis, però ja els ha vist des de l'òptica d'una persona adulta i amb molts anys d'experiència a l'esquena: **"L'Administració actualment dona molta més facilitat a les empreses perquè vagin a fer els tràmits directament, però ningú neix ensenyat i prefereixen que un altre els ho faci, estan convençuts que és la millor manera de fer-ho correctament i de no tenir problemes posteriors."** I segueix: **"Véuen a nosaltres com a un confessorari, ens expliquen la veritat i després nosaltres fem d'intermediaris davant de l'Administració."** Tot això depèn també del tipus de servei a què està enfocada la gestoria: **"Nosaltres col·laborem molt amb el client, tenim sobretot petites i mitjanes empreses i bastants professionals. Són gent que no té temps de dedicar-se a aquestes coses, abans s'ho feia, però ara prefereix que siguem nosaltres els qui els ajudem a planificar la part empresarial i ens encarreguem de tot el paperam."**

La Carmina té l'exemple ben a prop: **"El meu marit és biòleg, i si no estigués casat amb mi estic segura que s'ho voldria fer ell mateix, però no sé pas si ho faria correctament, perquè li faltaria temps per dedicar-s'hi."** En Virgili posa un altre exemple prou il·lustratiu: **"Una vegada em va venir a veure un paleta que tenia un parell d'obres, i em va dir que li portéssim tot nosaltres perquè si hagués de gestionar-s'ho ell, no tindria temps de posar ni un sol totxo."**

Els canvis que el temps ha provocat en la professió i en l'empresariat català no han estat solament de mentalitat, també hi ha hagut una vertadera revolució tecnològica: **"He tingut sort dels fills, perquè és un tema que a mi se'm fa molt costa amunt, però tenim tot el despatx preparat informàticament."** En Bruno, per contra, ja veu aquesta transformació com el més natural del món: **"Ara penso que no funcionariem sense informàtica, perquè hi ha molts tràmits que serien inviables, que ni tenint deu persones es podrien fer."** Sobre la qüestió de l'euro, **"informàticament ho tenim tot a punt, el que falta és aplicar-ho."** La Carmina, tanmateix, pensa que el millor és plantejar-se el tema amb tranquil·litat: **"Ens hem fet una programació de cara a l'últim trimestre per parlar amb tots els nostres clients sobre diferents temes relacionats amb l'entrada de la moneda única. N'hi ha, per exemple, que s'hauran de comprar màquines registradores noves i els qui hauran de plantejar-se altres coses. Aquells qui han d'estar al cas de tot, i penso que hi estaran, són el Govern, els bancs i els gremis; els altres han d'estar preparats però no amoïnar-se més del compte."**

A principis del segle XXI hi ha també altres problemes prou importants que afecten tota la societat, i de retruc la feina dels gestors. Una d'aquestes qüestions és la immigració, de la qual en Bruno té una opinió ben formada: **"La nostra gestoria està ubicada davant de la Subdelegació del Govern i això vol dir que veiem les cues que s'hi formen de gent esperant la reglamentació dels seus papers. A més, també ens han arribat moltes consultes sobre el tema. Penso que bàsicament es tracta d'un problema amb dos interessos contraposats: d'una banda, l'empresari que intenta fer rendible el seu negoci, i de l'altra el treballador immigrant que ve al país amb unes necessitats més fortes. Els immigrants arriben sense papers, per aconseguir-los han de fer una sèrie de passos administratius com tornar al seu país a buscar un visat, i tot això els fa perdre hores de treball, cosa que evidentment no interessa a l'empresari."** La Carmina pren la paraula al seu germà i afegeix: **"Aquí hi ha un tema humà i un d'econòmic, i no és gens senzill lligar l'un amb l'altre. Penso que el que caldria seria obrir les fronteres, i després fer inspeccions perquè realment tothom estigués legalitzat. A la meua època érem els estudiants els qui ens trèiem uns diners a la campanya de la fruita, i penso que això s'ha de recordar. S'ha anat cap a un sistema diferent, i no fa tants anys que la situació ha canviat."**

De cara al futur, en Virgili deixa que sigui el seu fill qui declari: **"En principi la cosa funciona bé i penso que hem de seguir per aquest camí, de totes maneres encara hem d'acabar d'evolucionar i de donar els més amplis serveis possibles al client, perquè se senti còmode i recolzat en nosaltres."**

“No tothom pot saber de tot, i és important tenir una persona que et pugui donar un cop de mà”

Virgili Pardo Ricart i Carmina i Bruno Pardo Mestre
Lleida (Segrià)